

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 291 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

107/2018. (V. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. július 15-én előterjesztett **panaszát** a 2018. május 17-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes és Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. július 15-én, elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. június 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy panasszal kíván élni a 2017. június 30-i, m.-i városházán történt rendőri intézkedés miatt.

A panaszos által előadott tényállás szerint nyilvános testületi ülés volt 2017. június 30-án 8 óra 30 perckor M. városházán, melyen részt akart venni, mint polgár, és mint a *** internetes újság és a *** időszaki lap kiadója és szerkesztője, és arról képi-és hangfelvételt készíteni, illetve szeretett volna az épületben szabadon mozogni. Ezen szándékában azonban két biztonsági őr és egy közterület felügyelő megakadályozta és korlátozta a panaszost a városházán. A panaszos ekkor rendőrt hívott, de a kikerkező rendőrök a fennálló helyzetet nem szüntették meg, nem akadályozták meg.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos az alábbi jogszabályi rendelkezésekre hivatkozik beadványában:

„ A M.-i Önkormányzat SZMSZ-e:

13. § (1) A képviselő-testület ülése nyilvános. A nyilvános testületi ülésen a hallgatóság a kijelölt ülőhelyeken foglalhat helyet, és köteles tartózkodni a véleménynyilvánítás bármely formájától.

(2) Amennyiben a hallgatóság az ülést zavarja, a polgármester a rendzavarót, vagy ha annak személye nem állapítható meg, a teljes hallgatóságot az ülésről kiutasíthatja.

(3) A képviselő-testületi ülés rendjének fenntartására az önkormányzat biztonsági szolgálatot működtet.

...nyilvános képviselő-testületi üléseken kép-és hangfelvétel készítésére irányuló kérelem közérdekű adat megismerése iránti kérelemnek minősül, melynek az önkormányzat köteles eleget tenni. A felvételkészítés korlátozás, feltételhez kötése vagy teljes tiltása alkotmányos alapjogot sért” Ombudsman 284/A/1997, 759/H/1997)

Kúria Köf.5.036/2012/6. számú határozat:

A képviselő-testület ülését csak olyan helyiségbe lehet összehívni, amely nyitva áll bárki számára, a helyiségbe való bejutásnak nem lehet feltétele külső engedély, illetve díjfizetési kötelezettség teljesítése. Nem érvényesül az Ötv. 2. § (1) bekezdése és 12. § (3) bekezdése szerinti nyilvánosság elve abban az esetben, ha a választópolgár nem tud alanyi jogon jelen lenni a képviselő-testület ülésén.”

A panaszos 7 óra 58 perckor már a városházán volt, ahol feltartóztatták azzal az ürüggyel, hogy a testületi ülésre sok a meghívott vendég, és csak akkor vehet részt az ülésen, ha lesz szabad ülőhely, illetve azt mondták neki, hogy sajtósként előzetes regisztrációhoz kötött a jelenlét az ülésen. Arra a kérdésre, hogy hány ülőhely van a hallgatóságnak és a sajtó képviselőinek fenntartva az ülésteremben, nem kapott választ, úgy érezte, hogy az egész fellépés azért van, hogy őt provokálják és diszkriminálják. A panaszos „feltartóztatását” két biztonsági őr és egy közterület felügyelő hajtotta végre. A panaszos beadványa szerint az önkormányzat épületében semmilyen rendelet nem tiltja a szabad mozgást, így őt a középületben jogellenesen korlátozták a szabad mozgásban és a közérdekű adatok megismeréséhez való jogában.

2) A panaszos ezért rendőrséget hívott és rendőri intézkedést kért, 8 óra 10 perc körül. A kiérkező rendőrnek (P. I. r. alezredes) előadta a tényeket, de arra érdemi intézkedést és választ nem kapott. A rendőr annyit tett, hogy felment az emeleti részre megnézni az üléstermet, de a panaszos kérése ellenére nem rögzítette videó kamerával a látottakat.

Visszaérkezve a rendőr azt válaszolta a panaszosnak, hogy az ülésteremben nincs szabad hely, az üres székek azoknak vannak fenntartva, akik a napirendi pontokhoz kapcsolódóan érkeznek majd. A rendőr arra nem tudott választ adni a panaszosnak, hogy hány szék van fenntartva a hallgatóságnak és a sajtó képviselőinek az ülésteremben, illetve, hogy milyen törvényi hely vagy felhatalmazás alapján akadályozzák meg a szabad mozgásában a középületben, illetve a testületi ülés termébe való eljutásban.

A panaszos szerint az intézkedő rendőr nem akart alapos vizsgálatot tartani, nem akart jogsértést megállapítani, nem akart a törvények szerint eljárni, hanem menekülni akart a helyszínről.

A panaszos véleménye szerint a rendőr intézkedése megalapozta a hivatali és közérdekű adattal való visszaélés bűncselekményeket. Ezen bűncselekmények gyanúját a panaszos a helyszínen nyilvánvalóvá is tette, de mégsem került sor valós, érdemi rendőri intézkedésre annak érdekében, hogy a szabad mozgáshoz való joga és alanyi jogon való részvétele biztosított legyen a testületi ülésen.

A panaszos beadványában kéri annak megállapítását, hogy a helyszínre érkező rendőröknek a jogellenes magatartást meg kellett volna szüntetniük, intézkedési kötelezettségük keletkezett, melynek nem tettek eleget.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) P. I. c. r. alezredes 2017. június 30-án készült jelentése szerint az említett napon 8 óra 8 perckor a panaszos telefonon bejelentést tett, a *Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység Irányítási Központ ügyeletére, miszerint M. városban a Polgármesteri Hivatal épületében öt személyes szabadságában korlátozták.

A Városházán 8 óra 12 perckor jelent meg S. L. c. r. főtörzszászlóssal. Az épület emeleti lépcsőfeljáró előtti ajtónál várakozott a panaszos, aki közölte, hogy ő volt a bejelentő. P. I. c. r. alezredes napszaknak megfelelően köszönt, közölte nevét, rendfokozatát, szolgálati helyét és azonosító számát.

A helyzet tisztázása érdekében meghallgatta a bejelentőt, valamint S. G. közterület felügyelőt. A panaszos elmondta, azért tette a bejelentést, mert a Városháza emeleti szintjére szeretett volna felmenni, mert a testületi ülésen kívánt részt venni, ami 8 óra 30 perckor kezdődik, de a lépcsőfeljáró előtt ebben öt megakadályozták, ezért személyes szabadságához fűződő joga sérült és egyben kérte, hogy tegye lehetővé a testületi ülésre történő bejutását. A panaszos elmondta a rendőrnek, hogy a testületi ülésen, mint a sajtó képviselője szeretett volna részt venni.

Ezt követően P. I. c. r. alezredes további tájékozódás végett a négy jelen levő személyhez fordult, akik közül hárman biztonsági őr feladatokat láttak el. A negyedik személy S. G. közterület felügyelő volt. A közterület felügyelő tájékoztatta P. I. c. r. alezredest arról, hogy 8 óra 30 perctől testületi ülésre kerül sor, ezért azt az utasítást kapta, hogy az emeleti részre ne engedjen fel ügyfeleket, mert azokon a napokon, amikor testületi ülés van, nincs ügyfelfogadás. Továbbá elmondta, hogy a testületi ülésre folyamatosan érkeznek a meghívottak, akik a rendelkezésre álló helyeket feltöltik. Elmondta, hogy a 20/2016. számú Önkormányzati rendelet értelmében ők biztosítják a rendet a képviselőtestületi ülés tartama alatt. Mivel a panaszos szándékosan félrevezette őt azzal, hogy a sajtó képviselőjének adta ki magát, annak ellenére, hogy nem az, ezért a továbbiakban sem engedte fel a panaszost a tanácsterembe. Elmondta, hogy a sajtó képviselőinek is akkreditálni kell magukat, amennyiben részt kívánnak venni a testületi ülésen.

A panaszos ezt követően kérte az intézkedő rendőrt, hogy tekintse meg, hogy van-e szabad férőhely a teremben. P. I. c. r. alezredes ennek eleget tett, de azt a tájékoztatást kapta, hogy a szabad férőhelyekre a napirendhez kapcsolódóan a meghívott vendégek fognak érkezni.

Erről tájékoztatták a panaszost, és P. I. c. r. alezredes elmondta neki, hogy véleménye szerint személyes szabadságának korlátozására nem került sor, szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúját nem észlelték.

Az intézkedő rendőrök tájékoztatták a panaszost panasztételi lehetőségeiről, majd 8 óra 33 perckor a panaszossal együtt távoztak a helyszínről, aki az épület előtti közterületen a rendőrök mögött hangosan kiabálta, hogy „továbbra is diktatúra van a városházán”.

III.

1) A Testület beszerezte a M.-i Önkormányzat Képviselő-testületi üléséről készült jegyzőkönyvet, ami szerint a képviselő-testület tagjain kívül 10 meghívott, a média képviselői és két sajtóreferens, továbbá 40 m.-i polgár tartózkodtak a teremben.

2) A Testület megtekintette az intézkedésről készült videó felvételt, amely a fentebb leírtakon kívül egyéb releváns tényeket nem tartalmaz, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekint.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXVII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad mozgáshoz való alapvető jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a rendőrséget a telefonos bejelentés nyomán terhelte-e intézkedési kötelezettség.

A panaszosi állítással összhangban a rendőrségi iratok arról számolnak be, hogy a panaszos 2017. június 30-án 8 óra 8 perckor telefonon bejelentést tett, miszerint M. városban a Polgármesteri Hivatal épületében a hivatalban tartózkodó biztonsági őrök nem engedik, hogy a képviselő testületi ülésen részt vegyen, amivel bűncselekményt valósítanak meg. A Városházán 8 óra 12 perckor jelent meg P. I. c. r. alezredes és S. L. c. r. ftzls.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő

vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférhető felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A rendőrségi iratok és a panaszos beadványa egységesen a rendőrségre tett telefonos bejelentést jelölik meg a rendőri intézkedés alapjaként. A bejelentés alapján felmerült a jogsértés (személyi szabadság megsértése) elkövetésének gyanúja, mivel a bejelentő szerint akadályozták abban, hogy egy közintézményben szabadon mozogjon, a rendőrségnek jogszabályi kötelezettsége volt a bejelentés nyomán intézkedni.

A Testület véleménye szerint a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte abban a tekintetben, hogy a telefonos bejelentésben foglaltak valóságtartalmáról meggyőződjön. A Testület álláspontja szerint alkalmas volt a rendőri intézkedéshez szükséges minimális szintű gyanú keletkeztetésére.

A telefonos bejelentésben foglaltak az alábbi bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút vethették fel.

A Btk. 194. § (1) bekezdése szerint, aki mást személyi szabadságától megfoszt, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a bejelentés tartalma alapján felmerülhetett a jogsértés gyanúja, amelyet a rendőröknek helyszíni intézkedéssel ellenőrizniük kellett. A rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tettek, emiatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az intézkedés foganatosítása által.

2) A Testület vizsgálata tárgyává tette a fennálló intézkedési kötelezettség teljesítésének módját.

A panaszos szerint a középületben szabad mozgásában és a közérdekű adatok megismeréséhez való jogában jogellenesen korlátozták és hivatali visszaélést is elkövettek. A panaszos hivatkozott a M.-i Önkormányzat SZMSZ-ére, mely szerint a képviselő-testület ülése nyilvános és a hallgatóság a kijelölt ülőhelyeken foglalhat helyet.

A rendőri jelentés szerint a helyzet tisztázása érdekében meghallgatták a panaszost és a jelen lévő további négy személyt (biztonsági őrök és közterület-felügyelő). A közterület-felügyelő tájékoztatta a rendőröket, hogy azt az utasítást kapta, hogy az emeleti részre ne engedjen fel senkit, mert azokon a napokon, amikor testületi ülés van, akkor nincs ügyfélfogadás,

valamint, hogy a rendelkezésre álló helyeket folyamatosan töltik fel a meghívott vendégek. A közterület-felügyelő elmondta, hogy a panaszos a sajtó képviselőjének adta ki magát, de a sajtósok részvétele is előzetes regisztrációhoz kötött, ezért nem engedhetik be az ülésterembe.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, miszerint azon intézkedések esetén, amelyek jogalapját az Rtv. valamely, az intézkedéssel érintett személy által elkövetett jogellenes cselekményben jelöli meg, vizsgálnia kell, hogy e jogellenes cselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja a konkrét esetben fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését olyankor, amikor a rendőrség jogalként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. A bűncselekménynek az Rtv. szerinti intézkedést megalapozó gyanúja nyilvánvalóan alacsonyabb fokú, mint a büntetőeljárás konkrét gyanúsítottal szembeni megindításához szükséges „megalapozott gyanú”, ezért az ilyen esetekben a Testület azt vizsgálja, hogy az adott eset körülményei fényében felmerülhetett-e a rendőrökben valamely bűncselekmény elkövetésének olyan, „egyszerű” gyanúja, amely megalapozta részükről az Rtv.-beli intézkedés foganatosítását.

Hasonló a Testület kiindulópontja akkor is, ha a panasz – mint jelen esetben is – arra vonatkozik, hogy a rendőrség valamely bűncselekmény gyanúja kapcsán elmulasztotta az elvárható intézkedéseket. Első lépésben ilyenkor is vizsgálandó ugyanis, hogy felmerülhetett-e a sérelmezett bűncselekmény egyszerű gyanúja. Amennyiben nem, úgy jogellenes rendőrségi mulasztás nyilvánvalóan nem állapítható meg, az egyszerű gyanú utólagos megállapíthatósága ugyanakkor nem teszi egyértelművé az intézkedés hiányának jogellenességét, ilyenkor ugyanis a mulasztás megítélése attól függ, hogy az adott helyzetben kialakított rendőrségi helyzetértékelés nyilvánvalóan megalapozatlan volt-e. Ha ugyanis az adott ügy körülményei alapján nem nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrségnek az a döntése, hogy nem lát bűncselekményt megvalósulni, akkor alapjogsértés az intézkedést kérő oldalán nem állapítható meg.

A fentiek alapján a rendőrök intézkedésével összefüggésben a Testület vizsgálta, hogy felmerülhetett-e az ügyben jogellenes magatartás gyanúja a panaszossal szemben eljáró biztonsági őrök és közterület-felügyelő részéről, majd azt értékelte, hogy a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján nyilvánvalóan megalapozatlannak kell-e tekinteni azt a rendőrségi helyzetértékelést, amely szerint jogellenes cselekmény gyanúja nem volt megállapítható.

a) A Testület vizsgálta, hogy a panaszos jogosult lett volna-e részt venni a bizottsági ülésen.

Az SZMSZ 13. § főszabályként lehetővé teszi a nyilvánosság részvételét a testületi ülésen: „(1) A képviselő-testület ülése nyilvános. A nyilvános testületi ülésen a hallgatóság a kijelölt ülőhelyeken foglalhat helyet, és köteles tartózkodni a véleménynyilvánítás bármely formájától.

(2) Amennyiben a hallgatóság az ülést zavarja, a polgármester a rendzavarót, vagy ha annak személye nem állapítható meg, a teljes hallgatóságot az ülésről kiutasíthatja.

(3) A képviselő-testületi ülés rendjének fenntartására az önkormányzat biztonsági szolgálatot működtet.”

A panasz alapjául szolgáló események időpontjában hatályos SZMSZ egyértelműen rögzíti, hogy a képviselő-testület, valamint a bizottságok ülése nyilvános, azon hallgatóságként mindenki részt vehet, ameddig az ülést nem zavarja, és őt az erre feljogosított tisztségviselő a rendező magatartás szankciójaként ki nem utasítja.

A panaszos tehát kétségtelenül jogosult lett volna az ülésre bemenni. Ennek megakadályozása nyilvánvalóan korlátozta a panaszos szabad mozgáshoz való jogát.

b) Másodsorban a Testület azt vizsgálta, hogy a rendőrség sértette-e a panaszos alapvető jogát, amikor nem avatkozott be annak érdekében, hogy a panaszos az ülésen részt vehessen.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdése szerint a rendőrség „tisztelőben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. Ez a rendelkezés rögzíti a rendőrség pozitív alapjogvédelmi kötelezettségét, amelynek értelmében nem csupán az alapjogok megsértésétől kell tartózkodnia, hanem arra nézve is kötelezettsége áll fent, hogy a polgárokat megvédje azokban a helyzetekben, amikor alapvető jogaik sérelmének veszélye a rendőrségtől eltérő közhatalmi szervek, vagy akár nem állami/közhatalmi minőségben fellépő személyek részéről fenyeget (pozitív intézményvédelmi kötelezettség).

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Összeolvasva ezeket a rendelkezéseket az Rtv. 13. §-ával, nyilvánvaló, hogy amennyiben a rendőrség azt észleli, hogy valakit valamely alapvető joga gyakorlásában jogellenesen korlátoznak, akadályoznak, az ennek elhárítására az adott helyzetben alkalmasnak látszó intézkedéseket foganatosítania kell.

A rendőrségi átirat és felvétel szerint a panaszos kérte az intézkedő rendőrt, hogy tekintse meg az üléstermet, amely kérésnek eleget tettek. Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrnek nem állt módjában annak eldöntése, hogy az esetlegesen a testület által meghívott vendég meg fog-e érkezni vagy sem, ezért elfogadták a közterület-felügyelő tájékoztatását arról, hogy a szabad férőhelyekre a napirendhez kapcsolódóan a meghívott vendégek fognak érkezni.

Minderre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem mulasztott a helyszínen intézkedő rendőr, mivel nem volt lehetősége arra, hogy állást foglaljon abban a kérdésben, hogy van-e még szabad férőhely a teremben.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőrség oldalán a jelen esetben mulasztás nem volt feltárható így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga és a szabad mozgáshoz való joga nem sérült.

3) A panaszos beadványában a hivatali visszaélés és a személyi szabadság megsértése bűncselekményekről, valamint a közérdekű adatokkal való visszaélésről tett említést, amelyekkel összefüggésben a gyanú fennállását a Testület is indokoltnak tartotta megvizsgálni.

a) A panaszos által a bejelentésben megjelölt egyik bűncselekményi tényállás a személyi szabadság megsértése volt. A panaszos állítása szerint azzal, hogy őt a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelő nem engedte fel a városháza emeleti részére, megvalósították a Btk. 194. §-a szerinti személyi szabadság megsértése bűncselekményét.

A Btk. 194. §-a szerint a személyi szabadság megsértésének büntettét követi el az, aki mást a személyi szabadságától megfoszt.

A bűncselekmény megvalósulása szempontjából elsődlegesen a szabad térbeli mozgás, a helyváltoztatás és az adott tartózkodási helyről való elmozdulás joga bír jelentőséggel. A bűncselekmény elkövetési magatartása bármilyen magatartás lehet, amely a passzív alanyt (sértettet) a szabad mozgásában, a helyváltoztatásában vagy a tartózkodási hely megválasztásában akadályozza. Általában tevékenységben megnyilvánuló aktív magatartással valósítható meg, így például lefogással, lekötözéssel, bezárással. Megvalósítható azonban nem tevéssel (mulasztással) is.

A bírósági gyakorlat szerint a személyi szabadság megsértése megvalósulhat oly módon is, hogy az elkövető a sértettet meggátolja abban, hogy az útját folytathassa, azáltal, hogy pl. a karját megragadja és a sértett kérése ellenére sem engedi tovább menni (vö. BH 1984. 46.).

A panaszos esetében nyilvánvalóan sor került mozgási szabadságának korlátozására, ez azonban a fent kifejtettek értelmében a biztonsági őrök részéről jogszerűen történt, így a közterület-felügyelő szükségszerűen nem gátolhatta meg olyan helyváltoztatásban, amelyhez egyébként joga lett volna.

A személyi szabadság megsértése tekintetében tehát nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőrök azon álláspontja, miszerint nem történt bűncselekmény.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a közterület-felügyelővel szemben nem intézkedtek a személyi szabadság megsértése miatt, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme ebben a vonatkozásban nem következett be.

b) A panaszos által a bejelentésben megjelölt másik bűncselekményi tényállás a hivatali visszaélés volt.

A Btk. 305. §-a szerint a hivatali visszaélés büntettét követi el az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére kell irányulnia, amiből az is következik, hogy az elkövető tudatának át kell fognia, hogy a hátrány, amelyet okoz, jogtalan.

A közterület-felügyelő eljárása alapjaként a képviselő-testületi határozatra hivatkozik, ami kétségesse teszi, hogy tudata átfogta az általa okozott joghátrány jogellenességének a lehetőségét. Anélkül, hogy a Testület állást kívánna foglalni a történet büntetőjogi értékelése tárgyában, annyi leszögezhető, hogy a bűncselekmény megvalósulásának vagy meg nem valósulásának megítélése igen összetett feladat, számos jogszabály összeolvasását, számos körülmény feltárását és alapos értékelését teszi szükségessé.

A Testület ehelyütt megjegyzi, hogy noha az intézkedő rendőrtől nyilvánvalóan nem várható el, hogy egy több résztvevős, bonyolult jogi helyzetet a helyszínen, a felek előadása és a részére átadott hiányos dokumentáció alapján egyértelműen eldöntsön, illetve, hogy a helyi jogszabályokkal napi szinten tisztában legyen, nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, hogy a panaszos ugyanezen okból korábban már számos esetben kért rendőri intézkedést, és számos esetben került sor panaszeljárásra is ezen intézkedések miatt.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek, ha máshonnan nem a Testület állásfoglalásaiból [az intézkedés idejéig meghozott állásfoglalások: 153/2012. (IV. 25.) számú állásfoglalás, 221/2012. (VI. 19.) számú állásfoglalás, 232/2012. (VII. 4.) számú állásfoglalás, 260/2012. (VIII. 22.) számú állásfoglalás, 307/2012. (IX. 13.) számú állásfoglalás], már tudomással kellett bírnia arról, hogy a közterület-felügyelőknek valószínűsíthetően nincs jogszabályi felhatalmazása ilyen jellegű tevékenységre, és így velük szemben felmerülhet a hivatali visszaélés rendőri intézkedéshez szükséges minimális gyanúja. Tekintettel arra, hogy a Testület nem az egyes rendőrök személyi felelősségét, hanem a rendőrséget, mint szervezeti egészet vonja vizsgálat alá, a Testület álláspontja szerint mulasztott a rendőrség, amikor nem kezdett intézkedést a közterület-felügyelővel szemben.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a rendőrök nem szólították fel a közterület-felügyelőt arra, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen jellegű magatartásról, mivel a vagyoni védelmi feladatokra nincs jogszabályi felhatalmazása.

Ugyanakkor a mulasztással okozott alapjogsérelem a Testület álláspontja szerint csupán csekély mértékű, mivel a panaszos helyzetén a közterület-felügyelővel szembeni intézkedés nem változtatott volna, mivel a biztonsági őrök a fentiek alapján alappal tartották távol a hivatal emeleti részétől.

c) A panaszos szerint továbbá a közérdekű adatokkal való visszaélés bűncselekményének gyanúja is felmerült.

A közérdekű adattal való visszaélésről a Btk. 220. §-a rendelkezik. Eszerint, aki a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényi rendelkezések megszegésével közérdekű adatot az adatigénylő elől eltitkol, vagy azt követően, hogy a bíróság jogerősen a közérdekű adat közzétételére kötelezte, tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget, közérdekű adatot hozzáférhetetlenné tesz vagy meghamisít, illetve hamis vagy meghamisított közérdekű adatot hozzáférhetővé vagy közzé tesz, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Nyilvánvaló, hogy jelen esetben a közérdekű adat „hozzáférhetetlenné tétele” jöhetne szóba, mivel a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelőnek nincsen tájékoztatási kötelezettsége a testületi ülés anyagára, mint közérdekű adatra nézve, az egyéb elkövetési magatartások (így pl. a hamisítás) pedig értelemszerűen nem merülnek fel. A joggyakorlat szerint azonban a közérdekű adat hozzáférhetetlenné tétele az adat megsemmisítését, elrejtését jelenti, amit a Testület álláspontja szerint nem merít ki az, hogy valaki (jelen esetben a közterület-felügyelő) nem engedi fel a panaszost a Városháza emeletére, a testületi ülésre, figyelemmel arra, hogy a panaszos számára az ülésen elhangzottak egyéb módon – pl. a videó közvetítés révén – hozzáférhetőek maradtak.

A fenti tényállás illetve a rendelkezésre álló tényadatok alapján megállapítható, hogy az adott esetben a közterület felügyelő magatartása által a fenti cselekmény elkövetése még a gyanú szintjén sem állt fenn.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a közterület-felügyelővel szemben nem intézkedtek a közérdekű adattal való visszaélés miatt, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

Megjegyzni továbbá a Testület – ahogyan azt már korábbi 153/2012. (IV. 25.) állásfoglalásában is kifejtette –, hogy a rendőrség, mint jogalkalmazó szerv nem jogosult a jogszabályi előírások felülmérlegelésére, még akkor sem, ha a törvény, illetve más alacsonyabb rendű jogszabály, vagy más közjogi szervezetszabályozó eszköz közötti anomáliát észlel. A jogszabályellenes önkormányzati rendelet megsemmisítését csupán az önkormányzat törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezheti az Alkotmánybíróságnál a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 136. § (1) bekezdése alapján. Így a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőröknek nem volt felhatalmazása arra, hogy az SZMSZ rendelkezéseinek esetleges jogellenessége miatt a rendezvénybiztosítókat a panaszos ülésterembe történő beengedésére utasítsák.

V.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a bejelentés tartalma alapján a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tettek, emiatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az intézkedés foganatosítása által. A Testület megállapította, hogy a rendőrség oldalán jelen esetben mulasztás nem volt feltárható, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga és a szabad mozgáshoz való joga nem sérült. A Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a közterület-felügyelővel szemben nem intézkedtek a személyi szabadság megsértése miatt, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme ebben a vonatkozásban nem következett be. A Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a rendőrök nem szólították fel a közterület-felügyelőt arra, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen jellegű magatartástól, mivel a vagyoni védelmi feladatokra nincs jogszabályi felhatalmazása. Nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a közterület-felügyelővel szemben nem intézkedtek a közérdekű adattal való visszaélés miatt, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. május 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET